

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sămbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor 4.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancoase se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbra de 30 cr. pentru Se cere publicare.

Sibiu 19 Martie.

Nenorocirile prin foc se repetesc de atâtea ori, ba une-ori pare că sînt contagioase. Abia se publică unele, abia se deschide câte o colecție spre alinarea suferințelor celor loviți de soarte prin focol pustitoriu, când alte suferințe urmează mai bogate în nenorociri, încă desperează și inima cea mai generoasă în fața abisului ce se deschide ca un iad, în care băjbăie victimele.

Este o neierată și neexcusabilă neglijență din partea multora, că nu și asigură clădirile la institute de asigurare. Este mai departe un păcat mare, că într-o țeară, unde este prisos de material solid, și locuințe și clădiri economice sînt, mai cu samă la oamenii noștri, construite din material espus arderei până în fața pămîntului. Așdînd și cetînd despre deseale focuri și despre pagubele cele mari ale unui popor în parte mare sîrac, pîrlîit și de alte nenorociri din trecut, sî nu simțim o măhnire și mai mare, când vedem că nu se gîndesc mai dinainte și la nenorociri de felul acesta și nu le previne prin clădiri din material solid și prin asigurare?

Însă cu sfaturi bune, după ce a fost cineva pîrlîit de foc, puțin putem ajuta. Celor nenorociri, dacă e ca sî nu fie osîndiți la traista de cerșitori, le trebuie, ca să și poată începe din nou economia, mai mult decât sfaturi bune.

Ajutoriu le trebuie la astelii de oameni. În zilele noastre vedem că s'a făcut obicei, ca cei cruțați de nenorocire, prin colecte să le sară, cu mult, puținul ce se îndură, într'ajutoriu și a' smulge din pozițiunea ce le a creat un moment de nenorocire.

Cumpînînd însă deseale nenorociri și combinîndu-le cu greutatea vieții din zilele noastre, ajutorul ce se poate da nenorocitorilor dela particulari așa este de neîsemnat încît dispare ca o picătură de apă în văpaia ce a

mistuit averile la țeci și sute de familii.

Contribuabili sînt îngreuiți cu o sarcină sau cu unele sarcini mai mult și cei cercați de soarte poate nici pentru un moment scutiți de lipsele cele mai neperate; ajutați, ca să fie în stare ași îndeplini datorițele ca familisti și cu cetățeni ai statului — nici pe departe.

Cine să le dea dară un ajutoriu mai eficace, un ajutoriu mai fecund, ca nenorocirii se vină earăși în pozițiunea de a fi aceea ce au fost înainte de nenorocire?

Eată o întrebare, al cărei răspuns încă nu l'am vădut deslegat nicăiera.

Statul modern se gîndesc la tot felul de contribuțiuni. Acuși va fi și aerul cel respirîm supus contribuțiunii după metrul cubic. Pentru ce? Pentru că trîim în stat și pentru ca să l' putem apăra de invasiuni esterne și de disordine internă tot noi cu brațele noastre.

Dar întrebăm mai departe satisfac statul față cu contribuabili se prin aceste din destul datorițelor sale? Nu este chemarea lui ca și la ocaziunea de nenorociri ca cele prin foc, prin apă să vină cetățenilor seii intr'ajutoriu?

„Aceste sînt particularități cu care statul nu se poate ocupa și așa, dacă particularii din mijloace particulare nu pot să ajute, statul n'are de a se ocupa cu dănele.”

Poate că formal, adevă după formele adoptate până acum în staturi, se fie așa. Dacă însă ne dăm silința a petruce mai adînc în esența datorițelor reciproce dintre stat și cetățenii seii n' s'ar pără că și nenorocirile prin elemente sînt nisece disordini, cari cu cât sînt mai în grabă reparate, cu atât mai curînd este restabilit și statul în pretensiunile sale față cu cetățenii seii.

Noi vedem că staturile au fonduri de dispozițiune. Spre ce scop sînt aceste fonduri? Ca se prevină prin

mijlocul presei plătite unor periculi închipuiți. Se formeze opiniunea publică în lăuntru și în afară favorabil intențiunilor guvernanților; pentru ca să și asigure linisece în lăuntru și pace afară și mai cu seamă ca să se asigure pe sine în administrațiunea în fruntea căreia se află guvernanții.

Ei bine, dacă se poate țice ca este rațiunea de ajutoriu disponibil unde rațiunea țice ca sînt alte mijloace pentru susținerea liniseței: bunăstarea particularilor indispensabili pentru stat, se nu fie deamă de a fi considerată?

Cînd ar fi ca să alegem între acei ce pentru stat cu facerea opiniunei publice de multe ori sînt nu mai nisece sarcini nefolositoare, între acei ce sub cuvînt că promovează linisecea internă și esternă, măgulesc și lingusece în folosul pungei lor de tot particulare și de altă parte între acei ce ca cetățeni totdeauna sînt gata a jertfi și a se jertfi: am preferi pe cei din urmă și i am afla, dacă nu mai mult, dar cel puțin egal demni cu cei dintăiu de a se bucura de ajutoriu din fondurile de dispozițiune ale statului.

În casuri de nenorociri cum sînt cele cauzate prin foc, prin apă, etc. noi am crede că organele administrației ar fi în prima linie datoare să recomade vistieriei statului pre astfelii de nenorociri ca să le vină intr'ajutoriu.

Ni s'ar pută obiecta însă, că procedura aceasta ar favori negrigia particularilor și acestia rădîmîți pe ajutoriu statului, nu s'ar feri din destul de nenorociri.

Statul are mijloace destule, prin care se deosebească pre cei ce merită cîmpătîmirea și ajutoriu lui. Ba ar pută merge mai departe ar pută ca ajutoarele să fie date ca un împrumut, care cu timpul earăși se se verse în vistieria statului.

Nu scim întru cât va afla resu-net această modestă părere a noastră, dar avem convingerea, că ea nu este în detrimentul nimenui și ne-ar pără

bine cînd s'ar lua în considerațiune de locurile competente, cu atât mai vîrtos, cu cât prin aceasta nu facem politică nici de partidă, nici de naționalități, ci o politică care după convingerea noastră este cea mai patriotică.

Căci ce vrem noi? Vrem ca patria să fie ferită de plaga cea mai rea, de plaga pauperismului și a proletariatului.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Martie

De un timp încoace țiarele din capitala Ungariei aduc rapoarte despre ședința din dieta Croației. La ocaziune am reprodus și noi unul din aceste specimene. Spațiul îngust al coloanelor noastre nu ne permite a fi în curent cu reproducțiunile. Putem însă asigura că discușiunea în dieta croată curge după același calapod și opozițiunea croată se folosese de toate ocaziunile pentru a și vîrsa focol neacasului asupra Ungariei, care „apasă” Croația.

Dela Viena vine scirea, că suma ce se va cere dela delegațiunile intr'uite la 15 April e în sesiune estraordinară nu va fi de cincideci de milioane. La toată împlîmplearea suma ce se va cere va trece preste țice milioane. O foaie vieneză observe sarcastic, că creditul ce se va cere, se va mișca între țice și cincideci de milioane; este dar și pentru pesimisti și pentru optimisti un cîmp destul de larg, de temere și speranță.

Privitoriu la situațiunea esternă scirile sînt foarte rari și sarbete. După foile cele de oare care importantă din monarhie trîim în pacea cea mai adîncă. Rescoala din Dalmația și Erțegovina este în doagele din urmă, după țiarele ce ne stau la dispozițiune, cu toate că ici și colo se mai arată câte o bandă de insurgenți. Așa în 27 l. c. st. n. la Huroviț lângă Ciainița au fost vedetele res-

FOIȚA.

O călătorie pedestru, darîmind.

E realitate, nu scornitură.

Un pic de *drumografie* împreună cu o *visiografie* voi enara acum.

Timpu, cînd s'a întîmplat aceasta n'ul voi spune, pentruca cei tineri se nu dică, că această întîmpleare e veche, ear cetitorii bîtrîni se nu dică că e nouă.

Atăta însă voi puț spune că s'a întîmplat vara pe la sfîrșit și toamna pe la început. Cuprins de patima drumomaniei, m'e hotărîi a face o călătorie, nu de comoditate, ci de sport, și încă *per pedes apostolorum*, sau mai bine țic pe picioarele mele proprii.

Călătoria voiam să o fac dela Ormîndea până la Mîrul Lupului.

Bună distanță.

Ormîndea e în capetul Ungariei, Mîrul Lupului e în capetul României

și amîndouă sînt în lăuntru Ardealului, în unul și același comitat.

Plecaî înainte de răsăritul soarelui și ajunsei la Deva după răsăritul lui. Adevă am plecat de noapte.

În Deva întelui încă doi soți pătîmasi de sportmanie. Cu acestia m'e hotărîi a face o excursiune la pasul dela Vulcan.

Pregătirile de călătorie se făcûr. Fie care își trase în picioare păpuși cu talpă groasă, îmbrăcărăm vestiminte de călătorie, cari țina se ne scutească de căldură ear noaptea de frig.

Băta în mână și la drum. Câte spese de călătorie am avut, nu e lipsă să o spun, chiar de ar fi fost și doi bani în trei pungi.

Programa de călătorie era scurtă, vom merge la dreapta și vom întoarcelă stînga.

Scopul călătoriei noastre nu era împreună nici cu observări de mamelucologie, nici cu studii de coteșografie, ci simplu de a cunoașce

de astădată o parte din teritoriul comitatului Hunedoarei de sub domnia lui Réthy et consortes. Studii ca cele dintăiu convin numai cavalerilor din Budapesta.

Hunedoara, Hațegul toate remaseră în lăuntru nostru și nu peste mult ajunserăm dela vîi și dealuri în munți. De alul Babei fu trecut de noi ușor; căci peste acest munte calea trece prin pădure, unde umbra era așa de deasă încît o puteai tăia cu cuțitul. Apa recitoroare din isvoarele de munte nu o ași fi schimbat nici odată cu berea cea lăudată din restaurațiunile Sibiului. Prin pădure vedeam ici colo câte o căsuță și câte o bisericuță.

Ajunserăm la Vulcan. Merserăm și la Mîrul Lupului, apoi prin Petroșeni, cercetărăm Cetatea Boli și întoarserăm spre Hațeg, nelăsînd necercetat nimic ce era mai de însemnat prin comunele cari ne cădeau în cale. Notife încă făcûrăm, pe cari dacă le ar fi făcut dl. Toiclescu sau

Odobescu, de sigur ar avé valoare pentru toți.

Am ajuns la Hațeg și o luărăm la stînga pe Streiu, după program. Pînă ce visitarăm cetatea Orlei soarele era după deal și noaptea deasupra noastră. Cuartir pe noapte nu era ca în palmă, căci ospătăriile jidane de pe Streiu nu sînt pentru călători, apoi nici în sate nu aveam cunoscuți. Pe creștinul loan Cula din Măceu atunci încă nu l'cunoșeam.

Prin urmare cu toate că eram osteniți de lunga călătorie, totuși trebuia să ne continuăm calea pînă la Deva și încă pedestru. Dar era lăună ca țina și nouă nu mult ne păsa de astă cale, căci eram tineri și o noapte fără somn o puteam suporta ușor.

Cum fu, cum nu, pe mine totuși me ajunse somnul. Dar mergeam. Consoții mei încă pășiau pe lângă mine, însă cam strîmbîți de picioare și cucuind de oboseală.

Dar mergeam.

pînse de 200 de insurgenți. Cu ocaziunea aceasta a ramas mort 1 oficier, răniți doi soldați; insurgenții au avut morți 7 și răniți 15.

Din foile străine se vede că situațiunea tot nu e așa de limpede precum o descriu o seamă de toi din monarchie. „National Ztg.“ din Berlin denegă petreceri marelui-duce Vladimir în Viena ori ce misiune politică și de altă parte se așteaptă dela țarul Alessandro o politică dilatorie, prin care panslavismului i s'ar lua puterea, prin urmare ar căștiga și șansele de pace.

Din provinciile baltice se signalizează prigoniri panslavistice în dreptate contra Nemților.

După „Polit. Corr.“ România cădă semn de amicitie către Serbia a ridicat rangul ministrului resident L. Catargiu la acel al unui legat (trimis). Debaterea bugetului României se începe înainte de pasci.

Proiect de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan

elaborat de I. Cav. de Pușcariu, deputat congressional.

Prevențiere

și motive la proiectul de regulament al consistoriului metropolitan.

(Urmare.)

II. A doua parte a proiectului nostru regulează în capitulele ulterioare: exhibițiunea, — pregătirea referatelor, — consultarea în ședințele consistoriale, expedierea și registratura metropolitană, — după normele usitate la toate dcaisteriile centrale, acomodându-le numai deosebitelor noastre trebuințe și impregiurări, pentru delatizarea defectelor ivite până acum mai cu seamă la pregătirea, revizuirea și expedierea pieselor; — stăvîrind tot deodată și corectivele de lipsă, ca se numai zacă actele cu lunile și cu anii întregi pela referenți, pe la presidiu sau în spedură, — și ca actele să nu se mai scoată din registratură prin ori ce referent voiajeriu — fără să le mai dai de urmă.

Rogu-vă, ce ar face d. e. curia, unde dela fie care din cei 60 de referenți trec prin ședințe câte 500—1000 de procese pe an, dacă nu le ar lucra îndată ce sosesc, și nu le ar refera pe rând la cea mai de aproape ședință? — Și ce ar face presidential, care subscrive pe toată ziua câte 300—500 sentințe, dacă ar fi neactele la sine sub cuvânt ca se le mai cetească și el odată din fir în pîr — după ce au trecut odată prin senat?

Într'adevăr, o motivare mai departe a celor cuprinse în capitulele din partea a II-a a proiectului prezent, ar fi numai repetiție de prisos.

III. Am adaus în partea a treia și ultima acele dispozițiuni transitorie, ce le am creșut de lipsă la acest organism să se pună în lucrare numai succesiv, și amăsurat de o parte lucrului, eără de altă parte mijloacelor, ce ne stau la dispozițiune.

Adevărat, că până acum au intrat la consistoriul metropolitan numai puține exhibițiuni, pentru care aparatul, ce vrea acest proiect să-l pună în lucrare, s'ar pără pentru primul moment prea mare.

Dar dacă referenți respectivi vor desvolta o activitate nu numai în urma exhibitelor intrate ci și a concluserilor și mandatelor congressuali; — dacă ei adunând toate datele statistice, și toate informațiunile despre cele ce se petrec și cum se petrec în toate părțile constitutive ale bisericii, dacă vor lua inițiativa pentru delatizarea defectelor și pentru îndreptarea lucrurilor, dacă vor lucra și dacă vor esmite instrucțiunile necesare, nu numai se vor înmulți exhibitele și celelalte agende, dar vor și face, ca consistoriul nostru metropolitan să nu devină, după cum se văeta un diaru al nostru — numai un birour statistic, ci un sorgente adevărat pentru înaintarea și progresarea treburilor noastre bisericesti.

Mai înainte de a încheia, mă aflu îndemnat de a mai face și următoarele reflecțiuni:

Este adevărat, că eu am subster-nut proiectul acest consistoriului metropolitan numai în precara congressuale trecut, și de aceea — mărturisesc, că și eu am cădut în păcatul modernizat la noi „prea târziu!“ — De aceea el a fost și pentru consistoriu „prea târziu!“

De abia a putut unul — doi să arunce ochii cu grabă peste el —, cealaltă lume nu'l cmoasec. — Cu toate acestea s'ar ridicat îndată glasuri în contra lui — tocmai din partea celor ce nice nu l'a vîdut!

Unii diceau, că eu nu am fost însărcinat cu elaborarea unui proiect formal, ci numai cu darea unei opinii în forma de raport. — Acestora li răspund, că eată acum li am făcut pe lîngă proiect aci și raportul dorit.

Alții — cari încă nu'l cetise — se temeau, că proiectul cuprinde tendențe centralistice. Pe acestia i întreb eu: cum vin eu, — care eram de atâtea ori apostrofăat de cap al autoamistilor —, să trec acum la onoarea centralistică? — Se vede așa dară, că adevărul trebuie căutat un-

deva mai la mijloc, — și răspund aci numai atăta, că dacă avem un organ central al metropoliei noastre, apoi trebuie întocmit așa, ce se corespundă chiamării sale centrale, — pentru că așa — cum e el până acum — nu e nici centralistic nici autonomistic, ci e — cum a dîs deputatul sus amintit — numai pe hărție — ca racii din poveste.

Alții mai oceși — știu înainte, fără să'l fi cetit, că proiectul acesta cuprinde dispozițiuni în contra statutului organic, sau cel puțin de aceea, cari nu se află în acel statut.

Mărturisesc, că dacă nu aveam statutul organic în stricta vedere, poate aflam o întocmire și mai simplificată a organului central al metropoliei noastre. Dar tocmai că am fost constrins, să mă țin între marginile acestui statut organic, am dat în executarea principiilor sale acea interpretare și direcțiune, care nu numai nu stă în nici o contradicțiune cu spiritul lui, ci tocmai aceea, ce o a intenționat dela început, ca legea să devină viață. — Ear dacă am adaus ceva, ce nu se cuprinde apriat în statutul organic, am pus'o tocmai pentru că acolo lipsește, — și lipsește pentru că a fost rezervată pentru regulamentele și instituțiunile de escutare, și tocmai aceasta intenționează proiectul de față. — An nu cuprinde și regulamentul provisoriu al consistoriului metropolitan dispozițiuni, ce nu sînt scrise în statut?

În fine se vor afla unii cu musca pe căciulă, cari vor găsi, că unele dispozițiuni nu convin cu interesele pozițiunii ce o are, — vor afla, că eutare paragraf e făcut numai pentru el, — că are intențiunea de a strimtori largituedinea liberei mișcări de până acum etc. etc. — Rogu-i pe acestia să creadă și dacă nu cred cetească, că toate oficiile din lume, fie militare, civile sau bisericesti, fie mari și mici, au cele mai riguroase reguli, și cea mai strictă disciplină, la care trebuie să se supună mare și mic, principii, conți și cetățeni, ministri, generali și gregari, — și nimenu nu-i vine să dîcă, că eutare paragraf al regulamentelor lor e prea strict, sau e făcut numai pentru el. — Cel ce e mai înaintat, cel ce e mai diligenț și harnic, i place regula și disciplina riguroasă mai bine. Pentru ce se fim noi mai cruțați — acolo unde fie care particulariu e datoriu a se jertfi pentru totul.

Mai sînt unii între noi și de aceea, cari dacă nu află punctul deasupra lui i — tocmai la locul său — dacă află v're un cuvînt ori nu destul de bine ales, ori nu tocmai la locul seu sintactic, — dacă un paragraf ar fi trebuit rangiat ori mai nainte ori mai îndē-

rept, — apoi tot proiectul nu plătesce o ceapă degerată, și în urma urmelor unii se mai uită și la aceea, că non quid sed quis? —

Eaca așa dară, nu pentrucă doară m'asi teme, că va umbla și proiectul meu ca proiectul pentru procedura matrimonială, care perdut fiind dacă nu se află prin numerii „Telegr. Roman“ — poate nici astăzi nu am avē o atare procedură; — ci tocmai pentrucă nice eu nu mă țin de cel mai iscusit între frați, dau proiectul men publicității, ca să'l dejucede din toate punctele de vedere materiale și formale, în firma convingere, că ce nu a putut unul face perfect, — cu puterile unite ale tuturor mai lesne se va pute îndrepta.

Dacă așa îndreptându-se se va primi, ne vom bucura, și dacă va afla altul ceva și mai bun, vom fi pre delindemnisat.

De făcut însă trebuie să se facă, că așa, cum am fost până acum, n'a fost bine.

Diri et salvavi animam meam.

1882.

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Viena, 27 Martie n. 1882. D-nule Redactor! Nu v'am mai scris nimica de cînd cu arderea teatrului de pe Ring de aici. Semn că de atunci incoace nu s'a mai întimplat lucruri, cari ar interesa de aproape pe cetitorii „Telegrafului Român.“

Până acum mai aveam materie, împărțindu-vă una alta din viața noastră de pe aici, sau din pățeniile societății „România Jună“. Mai era în alți ani nobila ambițiune în juminea de aici, că la inițiativa societății „R. J.“ se aranja balul român, care cu drept cuvînt s'a numit principialu isvor de venit al „României Jună“. Eu încă susțin, asemenea cu premergătorii nostri și diametrul opus cu oblăduitorii nostri actuali, că viața societății e legată de existența și reușitul balului român de aici.

Consecuț de cîteci: Balul român a cădut cu cinste, societatea încă nu mai are multe. Oare va cădea și ea cu cinste? Și nu vom pute da samă înaintea premergătorilor nostri, înaintea întemeitorilor ei, înaintea publicului român, care crede că pentru juminea română din Viena existența unei societăți e încă de lipsă?

Cei chemați își vor pune asemenea întrebări și tot ei vor răspunde în puterea oficiului și a detorinței lor.

De astădată vă voi face D-le redactor un necrolog. Nu al societății

Eu aveam mare dorință de a posede nisece ripi ca să sbor deodată la Deva. Eram om, nu eram pasere și așa aripi nu aveam. Dar totusi fu bine, o mașină de sburat îmi fu la dispoziție, care seâmana mult cu cea dela expoziția de astă vară din Sibiu. Folosind această mașină mă și înălțai în sus. Cerul era strălucit, luna veselă, stelele luminate și eu sburam prin atmosferă ca un vulture, redîcîndum din ce în ce mai sus, până când de odată mă și trezii între stele. Privii la ele și unele erau de tot luminoase, altele întunecate. Pe acestea din urmă le adunam și le aruncam peste capetele unor domni din Budapesta, și câte o dată — din gresală — loviam și pe unii din Bucurerei. Luna nu era departe, privii la ea și vîlșii și acolo câteva gongule mișcătoare, pe cari le lasai în pace cugetînd că vor fi nihilistii, pe cari țarul cel alb i-a agrățat la vreo întrevenerie a bētrînului Victor Hugo. Sudori ferbinți curgeau pe fața mea, însă obosala nu mă împedeca intru nimic și furia mea creșea, încat cu o groasnică lo-

vitură frînzei coada unii comet, cu care ca eu o sabie strîpungeam pe toți aspritorii poporului.

Eram tare infocat.
Dar deodată aud: prrrr — și observai că un braț al mașinei mele s'ar rupt. Eram în pericol. Ată să'l leg nu aveam, cum făcără Sibienii cu cea dela expoziție. Brațul mașinei era frînt, și eu eam aflam în doaga morții, când mă vîlșii cădînd eu înțelea unei săgeți între păcătoșii pămîntului — fără voință. Nu am mai sciet de mine și altmele cuvinte ce le am dîs au fost: A dîo l u m e!

În acest moment de perire simții douē brațe puternice, cari mă prînsēră de mâni. Nimic alta nu poate se fie — cugetai, — decăt că eutare demon din Tartar m'a îmbrățiat. Fiori de spaimă mă cuprînsēră. Deschisei ochii să vîd cine e acel demon putenic, care își va resbuna asupra mea pentru faptele mele între stele. Dar ce să vîd? unii dintre camerații mei, mă ține în brațele sale, pecînd celalalt rîdea cu hohot.

— Ce e? întrebai.

— Cum mergi frate, îmi dîse camaradul meu, nu veđi tu pe unde e calea bună; te ai împedecat de o peatră și ai f'arutat pămîntul, dacă nu te sprîgneam eu în brațe.

Privii mai bine în giurul meu și venindu-mi în fire mă convînsēră că toate sunt pe cale bună, numai căt am durmit mergînd pe cale, ear călătoria mea la stele a fost numai un vis amăgitoriu.

După ce spusei și cameraților mei călătoria mea aventuroasă la stele, întrebai pe acestia, dacă sub durata visului meu au observat ei ceva în pașii mei, la ce îmi răspunseră, că lor încă li se închidea ochii și numai în momentul din urmă băgara de samă că eu cam pășesc „trei înainte, doi înapoi“.

Așa dară am durmit mergînd pe drum, și durmind am călătorit mai mult de douē sate. (Noi atunci nu măsuram distanța călătoriei cu chilo-metrul, ci cu satele.)

Dar acum să fac o taceală, și încă cu publicul cetitoriu. Presupun că se vor afla mulți care nu-mi vor crede povestea. Nu mă supăr. Atât însă pretind eu tot dreptul, că cel puțin aceea se mi se creadă, că am durmit călătorind pe picioare, ear cu credemntul visului fie cine îmi poate rămănea încă datoriu.

Cu multe argumente nu-mi pot întări pretensiunea. Sciu că Poplăcenii cari merg pe picioare numai până la Sibiu, nu vor fi durmind pe cale, dar se poate că vre un Moț cu ciubere va fi pățit și aceasta.

Așa e; până e omul tinēr mult e i dau de cap. Călătorii pe jos și alte întreprinderi obositoare le sufărăm cu plăcere odată, dar acum pot și eu cînta cu Șvabii din Bănat:

*Sehen is do Iogend,
Se kommt neht mehr, etc.*

P. S.

„R. J.“ Spre aceasta nu sum și nu voiesc să fiu chemat. Vău face necrologul unui suflet românesc, care de mulți ani trăise aici în Viena, și nu spre ocară neamului seu. Aceasta era măestrul George Rogoian din Baia mare, versatoriu și autoritar. Măestrăria și o pricepere cu iscusința proprie romanului. Cercetătorii expoziției naționale de astă vară din Sibiu și vor mai aduce aminte de frumoasa cruce aurită, eșusă de pă. Protopresbiter Sava Popoviciu, aurită de repositat Rogoian. Asemenea de cele două sfesnice și cadre de fotografi epuse sub firma repositului.

Entusiasmat de succesele expoziției române și doritoriu de a se face și mai folositoriu neamului seu, repositatul Rogoian și a fost propus căm primăvara aceasta se va muta la Sibiu, ca acolo, în centrul romanilor neindrepțâți, se propage măestrăria. Soarta însă a voit altfel.

Anunțat din viața lui Rogoian s'a născut în 1836 în Baia mare din părinți români de religia gr. cat. În 1868 s'a căsătorit aici în Viena cu Maria Bachmeister din Austria inf. Spre caracterizarea lui va servi dacă vom aminti că cununia s'a servit de către domnul Dr. Grigorie Silași, care pre atunci era subprefect la colegiul St. Barbara de aici. După el au re mas trei orfani. Trei orfani în grija bunului Dumnezeu!

Pentru Rogoian erau 2 zile de adevărată bucurie în an. Și acestea erau crăciunul și paștile. Atunci mergea el la capela militară și cânta românește din dragul inimii sale.

Rogoian a murit la 4/16 Martie a. c. în boală de plămâni.

Ca meseriaș în Viena vorbea puțin românește. În cele din urmă 48 de oare ale vieții sale n'a mai putut scoate nime altă vorbă din gura lui decât numai vorbă românească. Vorbă singur românește, și vorbea necontent. Cei din regiurii lui credeau că el și a perdut prezența. Nu a fost însă așa. În oarele din urmă a chemat la patul lui pe Par. Sava Popoviciu. Să îi vedă bucuria bietului Rogoian. Nu se mai sătura de a vorbi. Și la admonearea Par. Sava, ca să se cruceze căci e slab, și prea multă vorbire i strică, a răspuns: „Lasă părinte, căci și așa puțin mi-a fost dat să vorbesc românește.“

Pre mine acest moment din viața repositului n'a trapat. L'am pus aici pe hârtie și Vă rog de Redactor să-l recomandăți și din partea D. Voastre atențiunii dlui ministru de culte unguresc.

Înmormântarea s'a făcut de preotul gr. cat. ruten del biserica St. Barbara din loc. Cu un mormânt mai mult, și cu un suflet bun mai puțin. El a răbdat multe, căci și el a fost roman.

Cu o cale se Vă scriu și unele din viața noastră. Trăim singuratici, fără a soci unul de altul. Așa între noi aici: așa cu frații noștri univertari din Budapesta, Cluj și Ceraunți. Unora mai idealisti le a fost trăsuit, anora mai idealiti se, se formeze o Reuniune a tuturor academiștilor din monarhie. Înaltul guvern nu ne a permis realizarea acestei idei. Se vede că guvernul ne a înțeles mai bine decât noi înșine, sau nu ne a cunoscut destul de bine Junimea germână în toată Europa e organizată sistematice. Nu e mișcare în viața națiunii, ca ea să nu se manifesteze. Cum stăm însă noi, ce facem noi, chiar și în criticele momente de față? Ce crescere cu scop capătăm noi, cu ce cunoștință de noi înșine pășim în viață? Când vom eși oare din perioada experimentelor?

Oțeanul.

De lângă Panciova, 14 Martie a. c. În 11 a. l. c. Reuniunea filială

panciovană a învățătorilor sud-ungarici fiin în Panciova o adunare sub presiunile învățătorului din Franzfeld, I. Karner (*Arvidese Epigon*), unde, s'a discutat multe lucruri interesante. S'a luat la dezbateră cauza învățătorilor din graniță, căror până acum nu li s'a asigurat nici o pensiu și se decise ca această reuniune filială să facă pași necesari în astă privință la locurile competente. După o scurtă dezbateră adunarea s'a pronunțat contra caselor o depăstrare în școală. Tot în aceasta adunare se aleasă o comisiune pentru reviziunea anuală de învățământ a limbii unguresci, eventualmente pentru cupunerea unei cărți de lectură unguresci, pe baza căreia să se propună limba ungurescă în școlae de orice confesiune și naționalitate. Din fire care naționalitate s'a ales căte un membru în această comisiune; (dintre Români e I. Moldovan, învățător în Satul-Nou). Vom vedea ce ispravă va face reuniunea cu acea carte de lectură.

Intre obiectele discutiunii despre emincenala, înscieră copilor la școală, școlae de repetițiune și altele, e mai interesantă deciziunea adunării, prin care declară „Deutscher Schulvereinul“ din Germania, că răspuns public e s'a dat la vorbirea ținută în 12 Februarie a. c. de ministrul Tisza în dieta țerei, este numai o calumnie, deoarece Nemții din Banat sunt și vor remâne Nemții unguresci cu simțeminte patriotice; căci nici școlae nemțești nici cele românești sau serbesci nu sunt apăsate; și ori ce ajutor și amestec străin îl resping cu sumeție, căci nu an lipsă de așa ceva.

Adunarea generală

a „Institutului de credit și de economii Albina“ din Sibiu dela 24 Martie 1882.

(Incheiere.)

Resultatul final al gestiunii anului 1881 este, precum am amintit mai sus și după cum probează următoarea detaliare, — foarte satisfăcătoare.

I. Depunerile.

Cu finea anului 1880 erau la institut 764 depuneri în sumă de 762,549 fl. 55 cr. în decursul anului 1881 s'au mai făcut 431 depuneri în sumă de 748,634 fl. 62 cr.

Deci starea totală a depunerilor în 1881 a fost de 1195 depuneri în sumă de 1,511,184 fl. 17 cr.

din aceste s'au ridicat în decursul anului 236 depuneri în sumă de 500,429 fl. 96 cr. remânând starea lor cu 31 Decembrie 1881 de 959 depuneri în sumă de 1,010,754 fl. 21 cr.

cu fl. 248,204 66 cr. mai mare, ca în precedentele an 1880.

În aceste frumoase cifre se manifestă de ajuns încrederea crescândă a publicului către institutul nostru.

II. Escomptul de schimb

Starea portofoliului cu finea anului 1880 era de 2592 cambie în valoare de 624,793 fl. 93 cr.

în cursul anului 1881 s'au escomptat 4573 cambie în valoare de 1,374,944 fl. 09 cr.

Deci starea totală a portofoliului în 1881 a fost de 6965 cambie în valoare de 1,999,738 fl. 02 cr.

din aceste au eșit în decursul anului 4526 cambie în valoare de 1,327,287 fl. 96 cr.

remânând starea portofoliului cu finea anului 1881 de 2439 cambie în valoare de 672,450 fl. 06 cr.

sau cu fl. 47,656 13 cr. mai mare ca anul trecut.

Suma dubioaselor amortisite în bilanș din portofol de schimburi este de fl. 4045 94 cr.

III. Creditul ipototecar.

Împrumuturile ipot. au stat la finea anului 1880 din 260 obligățiuni în sumă de 217,520 fl. 32 cr.

în decursul anului 1881 sau mai acordat. 212 împrumuturi în sumă de 240,691 fl.

prin urmare starea lor totală în 1881 a fost de 472 împrumuturi în sumă de 458,211 fl. 32 cr.

în decursul anului s'au achitat 15 împrumuturi în sumă de 12,019 fl. 99 cr.

remânând cu 31. Decembrie 1881 456 împrumuturi în sumă de 446,191 fl. 33 cr. ca fl. 228,671 fl. 01 cr. mai mare ca anul trecut.

Constatăm cu bucurie, că scrisorile fonciare ale institutului nostru sânt din ce în ce mai mult căutate.

IV. Creditul fixe.

au stat cu finea anului 1880 din 172 împrumuturi în sumă de 67,895 fl. 76 cr.

în decursul anului 1881 s'au mai acordat 15 împrumuturi în sumă 6,943, fl. — cr.

prin urmare starea lor totală în 1881 a fost de 187 împrumuturi în sumă de 74,838 fl. 76 cr.

în decursul anului sau restituit 24 împrumuturi în sumă de 27,938 fl. 23 cr.

remânând cu 31 Decembrie 1881 163 împrumuturi în sumă de 46,905 fl. 53 cr.

față de anul precedent o reducere de 20,990 fl. 23 cr.

V. Reuniunile de credit.

se prezintă în cifra de 26,56 fl. 35 cr. cu reducere în decursul anului de 3,268 fl. 97 cr. ear' fondul de garanție al acestor reuniuni împreună cu interesele lui e de 18,700 fl. 74 cr.

Revirementul cassei de preste an a fost intrate 2,730,729 fl. 53 cr.

eșite 2,717,737 fl. 28 cr.

Tota l 5,448,466 fl. 81 cr.

cu 556,184 fl. 29 cr. mai mare ca anul trecut.

În toți ramii de operațiune s'au acordat de institut în cursul anului 1881—4827 împrumuturi în sumă de 1,632,688 fl. 09 cr.

După toate aceste bilanșuri anului 1881 este urmatorul (se ceteose).

Suma activelor institutului este deci cu 496,432 fl. 83 mai mare ca a anului premergător.

Subtrăgând din venitul brut al anului de . . . fl. 133,437 05

totalul eșirilor cu . . . fl. 86,539 96

resultă un profit curat de 46,897 09 cr.

În sensul § 62 din statute propunem următoarea distribuie a acestui profit:

5% dividendă după capitalul de acțiuni . . . fl. 15,000 —

din restul de . . . fl. 31,897 09

15% ca dotațiune a fondului de rezervă . . . fl. 4,784 56

tantieme pentru consilierii de direcțiune, directorul executiv și ofi ciali societății. fl. 5,103 53

3% pentru scopuri de binefacere fi. 956 91 fl. 10,845 —

din restul de fl. 21,052 09

propunem a se da supradividendă în fl. 15,000 —

la fondul de pensii al funcționarilor institutului fl. 1,500 —

pentru formarea unei rezerve speciale pentru dirigerițe de curs la fiecare . . . fl. 4,552 09 fl. 21,052 09

În sensul acestei împărțiri propunem ca dividendă anului 1881 să se fieceze cu 10% adecă cu 10 fl. de una acțiune.

Deși dividendă remâne tot ca în anul trecut, adosele la rezervă însă sânt mai mari acum ca ori când altă dată.

Fondul de rezervă al acționarilor cu dotațiunea de astăzi a ajuns la cifra de 32,058 fl. 82 cr.

Prin tragere la sorți în sensul § 36 din statute a eșit din consiliu Direcțiunea Dl. Iacob Bologa, al cărui loc vine a se întregi astăzi prin alegere. Întregirea mea de unul se face, fiindcă anul trecut eșiseră trei din Direcțiune și trebuie a se restabili ordinea prescriată în statute.

Asemene expiră astăzi mandatul de trei ani al comitetului de reviziune. Veți binevoi a face și alegerea acestuia.

Se dă apoi ceteră următorului raport al comitetului de supraveghiere:

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de reviziune, esamind conform §§ 57 și 58 din statute, contul profitului și perdelor, precum și bilanșul institutului de credit și de economii „Albina“ pentru anul 1881 a aștat toate pozițiunile în deplină conșonanță cu registrele respective, purtate cu toată exactitate.

Ne luăm dar voia, a Vă propune a aproba comptul anual pro 1881 și a da direcțiunea absolutorial.

În privința împărțirii profitului curat suntem de acord cu propunerea Direcțiunii (de a se împărți conform § 62 din statute (amezșă proiectul de distribuie ca mai sus)

Tot cu această ocaziune ne luăm voia a Vă raporta ca fondul de garanție pentru emiteră scrisorilor fonciare, care se preține de articole de lege XXXVI (§ 4.) din a 1876 e format după toate receerțele legii și este elocant în efecte publice.

Sibiu în 14 Martie 1882.
Comitetul de reviziune al institutului de credit și de economii „Albina.“

A. Brote m. p. Michael Kabdebo m. p. Ioan Crețu m. p.

Adunarea generală:

a) ia spre plăcută sciință raportul anual al Direcțiunii;

b) aprobă compturile și bilanșul anului 1881;

c) da Direcțiunii institutului și Comitetului de supraveghiere absolutorial pe timpul anului 1881.

d) adoptă propunerile Direcțiunii din raportul ei anual despre distribuie profitului de fl. 46,897 fl. 09 cr. în sensul § 62 din statute și fiecează dividendă anului 1881 cu 10% prin urmare cupoul al novelele date acțiunile institutului scățetor la 1 Iuliu 1882 se va recumpărea cu 10 fl.

Suma de 956 fl. 91 cr. resultă din bilanș în sensul § 62 lit. e) din statute, pentru scopuri de binefacere, se distribuie precum urmează:

1. Contribuire la copieria espeleor expozițiune din Sibiu dela 27 August 1881. 200 fl.

2. Reuniunii învățătorilor români din Ungaria și Banat 100 fl.

3. Reuniunii femeilor române din Sibiu 50 fl.

4. Reuniunii femeilor române din Abrud 50 fl.

5. Reuniunii femeilor române din Selagiu 50 fl.

6. Ambelor reuniuni a femeilor române din Făgăraș câte 25 fl. 50 fl.

7. Reuniunii sodalilor români din Cluj 50 fl.

8. Reuniunii „crucea roșie“ a femeilor din Ungar a 50 fl.

9. Reuniunii din Budapesta pentru îngrijirea bolnavilor și îngroparea morților, numită a Baroului Baldácsy 50 fl.

10. Nenorecțiilor prin fic din comuna Scorei fl. 30.

11. Reuniunii pentru ajutorarea tinerii mei dela acadomia de drepturi din Sibiu 25 fl.

12. Reuniunii pentru ajutarea tinerimii dela gimnasiul de stat din Sibiu 25 fl.

13. Soșetăți pompierilor din Sibiu 25 fl.

14. Reuniunii pentru înfrumusețarea orașului Sibiu 25 fl. —

15. Spitalului Francisc Iosefian din Sibiu 50 fl. —

16. Ajutor soției nenorecitiului servitor al institutului Iacob Popa 50 fl.

15 Veduere nenorecite Ana Oprig din Sibiu 25 fl.

18. Fondului Sărașilor orașului Sibiu 51 fl. 91 cr.

Prețul marcelor de prezență pentru anul 1882 se fiecează cu 4 florini.

În consiliu Direcțiunii se relege D. Iacob Bologa, ear în comitetul de reviziune se aleg: DD August Senor vice-comita al comitatului Sibiu, Antoniu Schiau fiscal al domeniilor de stat, Dr. Aureliu Broter Director la bancă, Corneliu Tobias Protonotar al comitatului Sibiu și Michael Kabdebo bancar în Sibiu.

Cu aceasta adunare se încheie.

Varietăți.

(Alegeri la sinodul arhidieceșan) (Continuare din Nr. 31.) In cercul Bistriței: Dr. D. P. Barcian*) prof. Nicolau Petra-Petrescu funcț. la inst. „Albina.“

(Necrolog.) Dela Câmpeni primim următorul anunț trist: Maria Palade născută Corcheș in numele său și al fiului seu Patrieu, apoi a părintelui său, fraților șișii cumnaților, și numeroșilor rudeni, cu inima înfrântă de durere face cunoscut, că iubitul său consocartean Ioan Palade, învătătoriu primar la școala gr. or. normală din Câmpeni, după un morb scurt de 3 zile, a adormit in domnul in 14 Martie a. c. In defunctul jalnicca sa familie a pierdut totul, nașunea română pe unul dintre cei mai rezoluți fi ai săi, patria pe un patriot zelos, eară corpul didactic pe un esemplariu de diligență, perseverență, iubire de progres — stima generală fără deosebire de naționalitate l comită până dincolo de mormânt. Osemintele defunctului s'au astrucut in 28 Martie a. c. st. n. de 4 oare d. m. in cimitierul local gr. or., pontificând părințele protopop din Abrud Ioa Ga, incungurată de 6 preoți, parte fosti colegi ai defunctului, cari au venit se conducă esamenle semestrale ce toamai pe 16 Martie a. c. au fost a se ține, atât pentru osteneala cât și pentru cuvântul funebru la mormânt i suntem datori părintelui protopop cu recunoștință. Fie-i reposatului fêrena ușoară și memoria binecuvântată! X.

(A vis.**) Piesele musicale in editura societății academice „România jună“ din Viena: „Camelii“ vals de C. G. Porumbescu (1 fl. 2 fl. 20 cent) „Zina Dunării“ polca mazura de același (50 cr.-1 fl. 10 cent) și „Fleur roumaine“ polca franc. de Eduard Strauss (72 cr.), toate compuse pentru pian, se vor vinde de aici încolo cu scđmânt de 30% din prețurile indicate. Acei care doresc se alivă aceste piese, binevoiască a se adresa către comitetul societății VIII Lange Gasse 4.

(Despre un foc teribil) ni se scrie dela Țințari (comună curat română) in țara Bârsei, care in 12/25 l. c. dela 2 până la 4 oare dăpă ameași a pustiit 60 până la 70 de case și alte clădiri economice și vre-o opt capete de vite ce se aflau legate de iesle in grajduri. Bieții oameni atinși de nenorocirea focului au ramas nap. in sensul cel mai riguros al cuvântului, căci din nenorocire n'a fost nici unul asigurat, eară vântul bătea cu atâta furie încât ori ce încercare de a țermuri focul o lua in bătaie de joc. Paguba cauzată de foc se urcă la 20,000 fl. v. a.

(Declaratiune.) Ni se trimite spre publicare declaratiunea lui fr' o adunare numeroasă din Ineș, Eată-o. „Fața de alegerea primarului acestui oraș, severităta in 12 Martie n. 1882 declarăm prin aceasta: Că s'a săvârșit contra voinței și acceptării noastre: Că rezultat de loc nu ne mulțămesc; Și că acel rezultat nu, nefavorabil s'a depeștit prin desertarea unora in castelele contrari cari din încrederea noastră ocupă in reprezentanța orașului loc și oficiu.

Acești desertori, cunoscuți adi tuturor nu mai pot reprezenta voia noastră, nu mai posed încrederea noastră, și ori ce mai lucră in viitor nu mai lucră in numele nostru; Aprobăm prin

aceasta pre deplin și provocarea adresată lor de a abdice din reprezentanța orașului; Și față de acei desertori ne exprimăm cea mai profundă părere de rău și indignatiune.

Din adunarea poporului ținută in S. Sebeș in 14/26 Martie 1882. I. Tipeiu. Zevedeiu Murășan. președ. notariu.

Afacerea ce privește obiectul declarațiunei de mai sus, credem că e destul de cunoscută publicului și așa am crede că pentru publicul cetitoriu este de ajuns cu cât știe, ca s' e și puțină face judecată asupra decursului întreg al afacerii. Noi cu toate că regretăm mult desbinarea Românilor din Sebeș, nu împărtășim declararea de „desertori“ a celor ce au avut altă părere in privința candidatiunei la primărie. Astfel de proscritiune mioroasă a terorism. Și dacă terorismul este urit când vine din partea străinilor, este și mai urit, înfășizeșese in ori ce formă, când vine dela oamenii nostri.

(Rectificare.) Ni se trimite spre publicare următoarele: In Nr 28 al „Tel. Rom.“ sub titlul „Cortășiri pentru ocuparea unei parochii“ au apărut o corespondență, a cărei corespondent afirmă cumcă cele 2 fetișe ale reposatului paroch din Boiu ar păzi porcii unchiului lor, care le-au luat la sine spre a le da crescere. Fostul paroch in Boiu înainte de moartea sa cu aproape 2 ani, ca și alți mulți locuitori de acolo, chiar asupra serbătorilor învierii Domnului din acel an, a fost nenorocit prin un foc de noaptea care i-a făcut totă averta sa in cenusă, in urma acestui incendiu fiind lipsit atât de nutremânt pentru subsistența sa și a familiei sale, cât și de alte mijloace băneșii pentru procurarea materialului necesariu spre edificarea de nou a locuinței și edificiilor sale au fost necesitat a împrumuta o sumă de bani cu interese dela un institut public, precum și dela alți privați, cari însă ne mai ajungend ca se'i poată solbi au ramas sarcina pe umerii unchiului fetișelor, care au și solvit deja partea cea mai mare a datorilor, precum și darea reg. după pământuri și alte spese au mai avut, cari însă sunt de prisos ale înșira. Făcend dar aceasta unchiul fetișelor le-au asigurat cel puțin viitorul, scăpându-le cel puțin moșioara părintească de executorii, de cari de sigur ar fi fost cercetată; ear încât pentru crescerea acelora dispunend unchiul lor de mijloace cari se recer pentru o crescere mai estinsă ear de altă parte sciind că acum e lumea materialismului, și că cu creșcerea numai, fără alte mijloace materiale in fine tot erau avizate la economia pământului s'au mărginit alo da crescerea ce și o însușiseră dala părinți adevă: in cetire, scriere, spre care scop le-au dat la școala populară pe care o au ceretat și o cercetează cea mai mică fetișă și acum, ale instrua in economia de casă și câmp, după, și cu care au săși cășigice până de toate zilele, a sădi in ele simțul religios spre a fi oneste și cu frica lui D-șeu și in fine făcend acestea toate după poteriile intelectuale și mijloacele sale modeste crede a fi făcut destul. Ear cumcă ar păzi fetișele reposatului paroch din Boiu porcii unchiului lor, aceea resping cu indignatiune și o dechiar de o calumnie batjocoroitoare deamna de persoana celui ce o a fabricat. Încât pentru mulții candidați ce s'ar fi ivit in respectiva parochie, despre cauțiunile depuse acolo, despre porcii dați frunțașului, despre sirtucul luat de jidan din spatele candidatiului și in fine despre vaca vândută: neavend nici o cunoscință și neintereșându-ne de asemenea ficțiuni, din

partemi fie odichnite și ertate in capul scornitoriului lor.

Unchiul fetișelor. * „Românu“ de eri publică in frunte: „Pentru incendiiașii din țeară. D. Tit Maiorescu, in urma învătăneli comitetului general al Presei va ține Duminecă, 21 Martie la oarele 2 p. m. o conferență in sala Ateuelui in folosul incendiiașilor din țeară. D. Maiorescu va vorbi despre Magnetismul animal. Prețul intrării: Locul I, 10 lei; locul II, 5 lei. Biletete să găsesc la magazinul lui C. Gebar și la librăria Graeve.

(Ploaie.) Dela Bucureștii s'a telegrafat la „P. L.“ in 29 Martie n: In România a ploat douespărtece oare.

(Zăpadă.) In părțile de sus ale Moldovei cetim că a nins atât de mult încât a fost întreruptă comunicațiunea pe liniile ferate.

Posta din urmă.

Sub „Cestiunea Dunării“ cetim in Românul de eri:

In „Noue freie Presse“ găsim următoarea telegramă din Roma cu data de 27 Martie:

„Correspondentele d-v. află, in privința cestiunii dunărene, că propune-rea Barrere a fost primită de Austria, Germania și in cele din urmă și de Italia, dar că este ne esactă șcirea cum că comisunea se va intruni la 1 Aprilie in Galați, de vreme ce Rusia, Engliera și România nu s'au pronunțat încă asupra acestei cestiunii.“

Noi, dice „Rom.“ pe cât șcim, putem spune că România s'a pronunțat deja, mântinend-uși drepturile ici.

„N. fr. Presse“ spune că un renumit corespondent la mai multe foi engleze a avut o întâlnire cu Ignatieff. Acesta a declarat că tratatul din Berlin este greșit, prin urmare reu și nu poate ținb mult; la aceasta însă Europa este de vină și nu Rusia. Austro-Ungaria a avut misiunea in Bosnia și Ertegovina de a restaura pacea, ea însă a început resboiu și a frânt tratatul berlinez; dar asta e treaba Europei de a o descurca cu Austro-Ungaria, nu a Rusiei. Ignatieff nu pricepe pentru ce presa europeană impută Rusiei că a sedus pe Austria se între in Bosnia, ca săși mănă pe Slavi in brațe; nu Rusia, ci altau a făcut u această, ca se slăbească pe Austro-Ungaria.

Bursa de Viena și Pesta

Table with 3 columns: Item, Viena, B-pesta. Includes entries like Renta de aur, Emisiune de oblig., Obligiuni de stat austriac, etc.

CONCURS. In urma înaltului reșcript consistorial din 31 Decemvre 1881 nr 3832 B. se deschide a doua-ooră concurs pentru întregirea postului de paroch gr. or. in comuna Bârșau tractul Gioagului I. cu termin până la 31 Martie 1882.

Emolumentele sânt: casa parochială cu grădina de legmni și folosișia cimitierului. Dela 117 familii câte una ferdelă de cucurus sfermat și stola usnată, care toate laolaltă computeate in bani dau un venit anual de 376 fl 60 cr v. a.

Suplicele concursuale înștrinte conform statutului organic și regulamentului pentru parohii, sânt a se adresa până la termenul susdicat oficiului protopresbiterial in Hondol.

Hondol 17 Februarie, 1882. In conțelegere cu comitetul parochial: Vasiliu Pipos m. p.

Publicare de licitațiune.

Pentru liferarea de 952 metrii cubici de lemne de ars pentru Institutul reg. unq. pentru alienați in Sibiu și anume pentru timpul dela 1882 până la 1883 se escrie in înfeșul înaltei ordinațiuni ministeriale din 18 Martie a. c. Nr. 13,490 un nou concurs.

Oferte — scrișe, provăduțe cu timbru de 50 cr. conținend 200 fl. v. a. vadiu, și sigilate — pentru aceasta liferare au a se înainta la subsemnata Direcțiune până in 22 Aprilie anului curgătoriu la 11 ante amedi. In ele trebuie să fie descrișă lungimea și grosimea lemnelor oferite, asmena aceea: că pentru cât vocea oferentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pentru cât cel de stejariu.

Oferte, cari nu coresund acestei publicări, ori cari sosesse întârziate nu se vor lua in considerare.

Sibiu in 28 Martie 1882. Direcțiunea institutului reg. unq. pentru alienați.

EDICT.

Genugu Temistocle născut in Odorheiu, fost locuitoriu in Brașov, a părășit cu necredință mai de șese ani de zile pe leguita sa soție Maria născută Ioan Belu locuitoare in Brașov, ca fugariu pentru defraudări, fără de a se sci locul unde se află și de mai trăsese, — este prin aceasta cu șcirea și incuviințarea Măritului Consistoriu archidieceșan dto 15 Ianuarie a. c. Nr. 3069, 1881 citat, ca in termen de trei luni* dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și in absența lui se va pertra și și decide procesul divorțial intentat asupra-și de soția lui. Brașov, 20 Februarie 1882.

Forul matrimonial gr. or. al tractului protopresbiterial I. al Brașovului.

* Din eroare s'a pus in Nr. trecut șese, ceea ce prin aceasta se îndreaptă.

EDICT

In cauza pendente de comarsare a orașului Făgăraș se ștatoroseca ca termenul pentru îndepărțirea prefurii și clasificării și prealbil pentru alegerea șperlor pentru ziua de 10 Maiu 1882 la 9 oare am. am. fața locului la casa magistratului orașeneșu din Făgăraș la care se citează prin aceasta toti proprietarii.

In numele tribunalului reg. din Brașov judele esmis. Brașov in 8 Martie 1882. Alexandru Onaciu m. p., jude reg. de tribunal.